

ה"ת 9126/01/22 - אנדריי סוייטין נגד יחידת הפיצו"ח - משרד החקלאות ופיתוח הכפר, מדינת ישראל

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 9126-01-22 סוייטין נ' יחידת הפיצו"ח - משרד החקלאות ופיתוח הכפר ואח'
תיק חיצוני:

בפני
המבקש:
נגד
המשיבים:
כבוד השופט וויליאם חאמד
אנדריי סוייטין
1. יחידת הפיצו"ח - משרד החקלאות ופיתוח הכפר
2. מדינת ישראל

החלטה

1. בקשה להחזרת בעל חיים, לפי סעיף 10 א' לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), תשנ"ד - 1994 (להלן: "החוק").

2. המבקש הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של התעללות בבעל חיים (מספר מקרים), לפי סעיף 2 +17 (א)(1) לחוק צער בעלי החיים (הגנה על בעלי חיים), תשנ"ד - 1994 ואיומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, שיוחסו לו בתיק ת"פ 8938-09-20.

3. לפי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, במועדים הרלבנטיים החזיק המבקש בחצר דירתו במעלות בכלב מסוג פיטבול מעורב וכלבה מסוג האסקי מעורב.

ביום 11.01.20, בשעה 21:30 או בסמוך לכך, לאחר שהכלב נשך את בת זוגו של המבקש, בעט המבקש בראשו של הכלב בחוזקה, היכה את פניו בידו ובעט בגבו בחוזקה מספר פעמים, כל זאת בזמן שהכלב מייבב.

בהמשך לאמור, התברר שהכלב סבל מתת משקל של לפחות 25% מן המשקל התקין.

ביום 09.01.20, בשעות הצהריים, שעה שהכלבה הייתה קשורה לרצועה, משך המבקש ברצועה והרים אותה כך שהכלבה נתלתה מהצוואר באוויר, עד שהחזיר אותה לקרקע באגרסיביות, כל זאת בעת שהכלבה מייבבת.

ביום 21.01.20 איים המבקש על שכנתו, המתלוננת בתיק הנ"ל, על רקע העובדה שזו תיעדה בוידאו את אירועי ההתעללות הנ"ל בבעלי החיים, באופן שאמר לה כי זה הסוף שלה, למחרת הביט לעברה בצורה עמוד 1

מאיימת.

4. בגין העבירות הנ"ל נדון המבקש, בגזר הדין מיום 6/12/21, לעונש של מאסר בפועל לתקופה של 5 חודשים והופעל במצטבר מאסר מותנה בן 4 חודשים (שהיה תלוי ועומד כנגדו בגין עבירת איומים), והתקופה הכוללת של 9 חודשים נקבעה לריצוי בעבודות שירות. כן נדון המבקש למאסרים על תנאי וקנס כספי בסך של 2,000 ₪.

5. כן ציינתי בגזר הדין הנ"ל כי מבלי להמעיט בחומרה, לא מצאתי כי המדובר במסכת של מעשי התעללות שנמשכה לאורך תקופה, אלא בשני אירועים שבוצעו בהפרש של יממה, וכי נוכח זאת שהמבקש לא צבר לחובתו הרשעות קודמות בעבירה דומה של התעללות בעל חיים. משכך, אני דוחה את הבקשה של המאשימה שם להגביל את המבקש מלהחזיק בעל חיים, לפני הוראת סעיף 17 (ו) הנ"ל. באשר לכלב התפוס, הרי שקיים הסדר לעניין זה בחוק צער בעלי חיים, לפיו, תפיסת בעל חיים מידי הבעלים תיעשה בהתאם להוראת סעיף 8 לחוק, והודעה לבעלים אודות הדבר תיעשה לפי סעיף 9 לחוק, והרשות המוסמכת רשאית להשיב לידי הבעלים את בעל החיים לבקשתו של זה ולאחר שהתקיימו התנאים בסעיף 9 (ב) לחוק. משכך, הצדדים ימצו את ההליכים לפי ההוראות הנ"ל, כאשר סמכותו של בית המשפט להכריע בנדון אך לאחר מיצוי ההליכים כאמור.

6. המבקש הגיש בקשה כאמור לגורם המוסמך במשרד החקלאות להשיב את הכלב התפוס, ובקשתו נדחתה. מכאן הבקשה כאן להורות על החזרת הכלב למבקש.

7. דיון במעמד הצדדים התקיים ביום 17/2/22. בהמשך, הוגשה פסיקה מטעם המשיבה 2 לתמוך בגישה לדחות את הבקשה.

8. סמכותו של הממונה משרד החקלאות להורות שלא להחזיר בעל חיים לבעלים ממנו נתפס, מוסדרת בסעיף 10(א) לחוק לפיו:

" על אף האמור בסעיף 9(ב), הממונה רשאי להורות שבעל החיים

לא יוחזר לבעלים או למי שהיה מחזיקו אם הוא סבור שעקב

הנסיבות שבשלן נתפס בעל החיים לפי סעיף 8, אין להחזירו

לבעלים או למי שהיה מחזיקו או אם יש לו יסוד סביר להניח

שהבעלים או המחזיק כאמור יעברו עבירה לפי חוק זה".

9. סמכותו של בית המשפט להתערב בהחלטתו של הממונה לא להשיב את בעל החיים לבעלים מוסדרת בסעיף 10א לחוק.

10. חוק צער בעלי חיים הסדיר מספר דרכים להבטיח הגנה על בעלי חיים ומניעת גרימת סבל להם, תוך מתן ביטוי לחובה המוסרית להגנה על בעלי החיים. בין היתר, נקבעו עבירות פליליות בגין עינוי בעלי חיים והתעללות בהם ובגין מעשים פסולים אחרים כמתואר בחוק הנ"ל, וכן הוסדרה סמכותו של הממונה מטעם משרד החקלאות לאכיפת החוק הנ"ל, לרבות ע"י סמכותו להיכנס לחצרים, לתפוס בעלי חיים ולנהל חקירה בחשד לביצוע עבירות כנגדם.

11. כפי שצינתי בגזר הדין מיום 6.12.21, ומבלי להמעט בחומרת העבירה בה הורשע המבקש, לא ניתן להתעלם מכך כי המדובר בשני אירועים נקודתיים שבוצעו בהפרש של יממה אחת, ולא הוגשה ראייה לכאורה להוכיח כי המבקש נהג באכזריות ובהתעללות כנגד הכלב נשוא הבקשה או כנגד בעל חיים אחר לאורך תקופה, וכדפוס התנהגות. כמו כן, המבקש לא הורשע בעברו בעבירות דומות של התעללות בבעל חיים. הנסיבות הנ"ל מובילות למסקנה כי העבירה שביצע ובה הורשע בתיק הנ"ל, הינה אירוע חריג שלא מאפיין את התנהגותו ככלל כלפי בעלי חיים. לפי סעיף 13 לבקשה, המבקש החזיק בכלב למשך כשנה, לאחר שאימץ אותו, ועד לתפיסתו ע"י הרשויות כאמור, ולא נטען ולא הוגשה ראייה לכאורה כי המבקש נהג בהתעללות ובאלימות כנגד הכלב במהלך התקופה הנ"ל, למעט באירוע הנקודתי נשוא כתב האישום כאמור.

12. עוד אציין כי הכלב נתפס מאת המבקש במסגרת החקירה שהתנהלה בגין האירוע נשוא התיק הפלילי הנ"ל, בגינו הועמד המבקש לדין והורשע בעבירות כאמור, ומאז הכלב נתון בחזקת המשיבה 1 מזה תקופה של כשנתיים. יש בדבר, בצד העונשים שהוטלו על המבקש בגזר הדין הנ"ל, כדי לתמוך בטענת המבקש, בסעיפים 17 ו-18 לבקשה, כי הוא הפנים את המסר והפיק לקח ועושה לתיקון הנזק שגרם עקב ביצוע העבירה.

13. לא התעלמתי מהאמור בסעיף 4 להחלטת הממונה מיום 16.12.21 לפיו בבדיקה רפואית נמצא כי הכלב בתת משקל של 25% לפחות מהמשקל הנכון והרצוי. המשיבות טוענות כי הדבר הוא תוצאה של התנהגות פסולה של המבקש כלפי הכלב המצביעה על החזקתו של הכלב בתנאים שיש בהם כדי לסכן את בריאותו של הכלב. לא הוגשה ראייה לכאורה להוכיח כי אותה אבחנה של תת משקל ממנה סבל הכלב התקיימה בתקופה בה החזיק המבקש בכלב, כאשר אין חולק כי הכלב נתפס מאת המבקש לפני כשנתיים, והבדיקה הרפואית הנ"ל נערכה מספר חודשים לאחר מכן, בהיות הכלב במסגרת אחרת, ועל כן אין ראייה לכאורה להקים זיקה בין מצבו כאמור של הכלב לבין התנאים בהם הוחזק ע"י המבקש עובר לתפיסתו ע"י המשיבה 2.

14. עוד לקחתי בחשבון, את עמדתו של הוטרנר העירוני, ד"ר ריאד בשארה, כפי שתועדה במסמך מיום 20.12.21 לפיה, במידה והמבקש מתחייב לשמור על חוקי צער בעלי חיים, הוא לא יתנגד להחזרת

הכלב למבקש.

15. לאור כל האמור, ומבלי להקל ראש בחומרת העבירות בהן הורשע המבקש, מצאתי כי ניתן להבטיח את שלומו של הכלב התפוס ולהפחית את הסיכון לפגיעה בו, לאחר השבתו למבקש, ע"י הטלת תנאים וערבויות אשר יבטיחו את התכלית הנ"ל.

סוף דבר:

אני מורה להשיב את הכלב נשוא הבקשה למבקש בתנאים הבאים:

א. **המבקש ישלם את מלוא הוצאות החזקת הכלב עפ"י קביעת הגורם המוסמך במשרד החקלאות. תשלום ההוצאות הנ"ל הוא מראש ובטרם השבת הכלב.**

ב. **המבקש יפקיד ערובה כספית במזומן ע"ס 5,000 ₪, שתעמוד בתוקפה למשך שנתיים מיום השבת הכלב למבקש, להימנע במשך התקופה כאמור מביצוע עבירה לפי חוק צער בעלי חיים.**

ג. **המבקש יחתום על ערבות עצמית וימציא ערבות צד ג' ע"ס 10,000 ₪ כל אחת להימנע במשך שנתיים מיום השבת הכלב לידי מביצוע עבירה לפי חוק צער בעלי חיים.**

המזכירות תמציא החלטה זו לבאי כח הצדדים.

ההחלטה תיכנס לתוקף בתום 21 ימים מהיום, וזאת על מנת לאפשר למשיבות להגיש ערעור על החלטה זו, במידה ויבקשו זאת, בטרם השבת הכלב למבקש.

ניתנה היום, כ"ג אדר א' תשפ"ב, 24 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.